

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงต่อการลดความเครียดในขณะฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาพยาบาลที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงจะมีคะแนนความเครียดในด้านคุณภาพต่ำกว่าก่อนการเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
2. นักศึกษาพยาบาลที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงจะมีคะแนนความเครียดในด้านทักษะสูงกว่าก่อนการเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
3. นักศึกษาพยาบาลที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงจะมีคะแนนความเครียดในด้านคุณภาพต่ำกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
4. นักศึกษาพยาบาลที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริง จะมีคะแนนความเครียดในด้านทักษะสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2536 ที่อยู่ระหว่างการฝึกปฏิบัติงานบนห้องผู้ป่วย ระหว่างวันที่ 3 พฤศจิกายน 2536 ถึง

วันที่ 23 ธันวาคม 2536 จำนวน 16 คน โดยมีขั้นตอนการได้มา ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากอาจารย์นิเทศก์ประจำห้องผู้ป่วย ในการช่วยลังเกตการแสดงออกของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ทั้ง 75 คน ที่อยู่ระหว่างการฝึกปฏิบัตินห้องผู้ป่วยใน 2 สัปดาห์แรกของการฝึกปฏิบัติงาน เพื่อให้ลงความเห็นและเลือกนักศึกษาพยาบาลที่มีความเครียดในการฝึกปฏิบัติงานสูงโดยใช้เกณฑ์ผู้วิจัยและอาจารย์นิเทศก์ร่วมกันกำหนด
2. อาจารย์นิเทศก์ประจำห้องผู้ป่วย เลือกนักศึกษาพยาบาลที่เห็นว่ามีความเครียดสูง ได้ทั้งสิ้น 18 คน
3. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย พบว่า มีนักศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยเพียง 16 คน
4. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน โดยการจับลาก

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รacheเบื้องการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Pretest-Posttest Control Group Design

เครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสอบถามความเครียดในการฝึกปฏิบัติงานของ Pagets
2. แบบสอบถามความเครียดในการฝึกปฏิบัติงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาที่มีความเครียดในขณะปฏิบัติงาน

การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยทำการจัดข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการทดลอง

- 1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากอาจารย์นิเทศก์ ประจำหน่วยงานที่นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 ต้องฝึกปฏิบัติงาน ในการช่วยลังเกตและลงความเห็นว่านักศึกษาพยาบาลคนใดที่มีความเครียดในการฝึกปฏิบัติงานสูง โดยให้เกณฑ์การลังเกตที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ใช้เวลาในการลังเกตช่วง 2 สัปดาห์แรกของการฝึกปฏิบัติงานโดยลังเกตจากการแสดงออกในสถานการณ์เหล่านี้

คือ การร่วมอภิปรายก่อนและหลังการฝึกปฏิบัติงาน การให้การพยาบาล การปฏิบัติหน้าที่ อยู่ในหน่วยงาน การบริหารเวลาในการทำงาน สัมผัสนภาพกับเจ้าหน้าที่ อาจารย์นิเทศฯ เพื่อนร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติ

1.2 คัดเลือกเฉพาะผู้ที่สมควรใจที่จะเข้าร่วมโปรแกรมการวิจัย นำมาสู่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน

1.3 ให้นักศึกษานายาลกกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถามความเครียด

2. ขั้นดำเนินการทดลอง กลุ่มทดลองเข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามคิดพิจารณาตามความเป็นจริง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง ในวันจันทร์ และวันศุกร์ เวลา 16.30-18.30 น. รวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง โดยกิจกรรมกลุ่มเริ่มในสัปดาห์ที่ 3 ของการฝึกปฏิบัติงาน

กลุ่มควบคุม มีกิจกรรมการฝึกปฏิบัติงานของผู้ป่วยตามปกติ ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามคิดพิจารณาตามความเป็นจริง

3. หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตอบแบบสอบถามความเครียดในการฝึกปฏิบัติงานอีกครั้ง

4. การตรวจให้คะแนนและการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนเพื่อการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและการทดสอบครั้งหลัง มาวิเคราะห์โดยการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเครียดในขณะปฏิบัติงานของนักศึกษานายาลชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น รายละเอียดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบทางสถิติ t-test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษานายาลที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามคิดพิจารณาตามความเป็นจริง มีคะแนนความเครียดในด้านคุณภาพดีกว่า ก่อนการเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม อายุร่วมมั่นยสำคัญ ที่ระดับ .01

2. นักศึกษาพยาบาลที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงมีคุณและความเครียดในด้านท้าทายสูงกว่า ก่อนการเข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม อよ่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01

3. นักศึกษาพยาบาลที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงมีคุณและความเครียดในด้านคุกคามต่ำกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

4. นักศึกษาพยาบาลที่เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงมีคุณและความเครียดในด้านท้าทายไม่แตกต่างจากนักศึกษาที่ไม่ได้เข้ารับการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ในการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาตามความเป็นจริงมีผลทำให้นักศึกษาพยาบาลมีการประเมินสถานการณ์การฝึกปฏิบัติงานว่า เป็นการคุกคามลดลง และมีการประเมินว่าเป็นการท้าทายมากขึ้น จึงน่าจะมีการนำไปใช้ในการลดความเครียดในการฝึกปฏิบัติงานของการเรียนในสาขาวิชานี้

2. ควรมีการศึกษาวิจัยการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงในกลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาอื่นๆ เช่น การไม่ให้ความร่วมมือในการรักษาของผู้ป่วยที่ต้องรับการรักษาในโรงพยาบาลเป็นเวลานานๆ ผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมทางสุขภาพผิดๆ เช่น การปฏิบัติตัวของผู้ป่วยที่เป็นเบาหวาน ผู้ป่วยโรคกระดูก เป็นต้น โดยจัดการปรึกษารายบุคคล